

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Wojciech Żukowski

Protokolant: starszy protokolant Marzena Stępkowska

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa L. B.

przeciwko Cechowi (...) w K.

o zapłatę

I. **powództwo oddala,**

II. **nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu stronie pozwanej,**

III. **przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Krakowie na rzecz adwokat O. M. kwotę 8856 (słownie: osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 3 marca 2014 r. (k. 42-75) sprecyzowanym pismem z dnia 23 maja 2016 r. (k. 276-279) powódka L. B. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej Cechu (...) w K. kwoty 515000 zł oraz o zasądzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów udzielonej pomocy prawnej nie pokrytej w całości ani w części według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania pozwu podała, że brała udział w szkoleniach organizowanych przez stronę pozwaną, na których uczestnikom miano przekazać niezbędne informacje dotyczące rodzajów projektów współfinansowanych lub finansowanych ze środków Unii Europejskiej oraz wiedzę i umiejętności z zakresu przygotowania dokumentacji niezbędnej do przystąpienia do konkursu. W trakcie szkoleń powódka nie otrzymała takich informacji, a jedynie dane kontaktowe do innej firmy, zajmującej się zawodowo przygotowaniem stosownych wniosków. Powódka zleciła firmie zewnętrznej przygotowanie takiego wniosku, jednakże nie otrzymała dofinansowania we wnioskowanej przez nią kwocie. W ocenie powódki strona pozwana ponosi wszelką odpowiedzialność za nieprawidłowe przygotowanie wniosków o uzyskanie dotacji, ponieważ nie zapewniła dostatecznego wsparcia merytorycznego.

W złożonej w dniu 28 czerwca 2016 r. (k. 288-296) odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu oświadczyła, że kwestionuje żądanie pozwu co do jego zasadności i wysokości. Dalej podała, że szkolenia były organizowane przez Związek (...), zaś strona pozwana jedynie informowała swoich członków o możliwości uczestnictwa w szkoleniach. Nadto podniosła, że powódka powinna kierować swoje roszczenia wobec

firmy zewnętrznej, której zleciła sporządzenia stosownych dokumentów. W ocenie strony pozwanej powódka nie wykazała przesłanek jej odpowiedzialności odszkodowawczej.

W piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2016 r. powódka podtrzymała żądanie pozwu (k. 303-348) podając na uzasadnienie, że od kilku lat jest członkiem Cechu (...) i opłaca składki członkowskie. Zadaniem Cechu jest wspieranie członków w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Nadmienila, że przedmiotowe szkolenia odbywały się w ramach działalności strony pozwanej, a zatem ponosi odpowiedzialność za przygotowanie oferty szkoleń oraz ich merytoryczny zakres. Bezpośrednią przyczyną nieotrzymania przez powódkę dotacji są nieprawidłowości w działaniu strony pozwanej, brak pomocy powódce w toku postępowania kwalifikacyjnego o dotację jak i w przygotowaniu stosownego wniosku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Szkolenie w ramach projektu „Innowacje – to proste!” dotyczyło m. in. pozyskiwania środków z Unii Europejskiej miało miejsce w Z. w okresie od 15 do 16 marca 2013 r. i było organizowane przez Związek (...). Umowa na szkolenie nie była zawierana z Cechem (...) w K.. Uczestnicy o możliwości udziału w szkoleniu byli informowani telefonicznie przez Cech (...) w K.. W trakcie szkolenia nikt nie zapewniał uczestników, że po jego ukończeniu na pewno otrzymają dotację. Szkolenie miało charakter informacyjny, jak również wskazano firmy zajmujące się pozyskiwaniem środków. W toku szkolenia jego uczestnicy nie przedstawiali konkretnych biznes planów, w szczególności powódka nie zwracała się o ocenę żadnego jej planu. Szkolenie było nieodpłatne. Uczestnikom wystawiono zaświadczenie o uczestnictwie.

Dowód: - certyfikat ukończenia szkolenia (k. 130),

- zeznania świadka M. P. (k. 359),

- zeznania świadka I. R. (k. 359-360),

- częściowe zeznania powódki (k. 360).

Powódka w 2012 r. zgłosiła pod numerem (...) (...) wniosek o dofinansowanie prowadzonej działalności gospodarczej poprzez zakup innowacyjnych urządzeń i wprowadzenie do oferty nowych usług. Projekt powódki został odrzucony na etapie właściwej oceny merytorycznej (projekt uzyskał poniżej 60% maksymalnej liczby punktów), o czym została zawiadomiona pismem Zastępcy Dyrektora (...) Centrum (...) z dnia 19 lipca 2012 r. W dniu 25 lipca 2012 r. w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) powódka wniosła protest, w którym wyraziła stanowisko, że nie zgadza się z odrzuceniem wniosku, gdyż nastąpiło to niezgodnie z prawem i regulaminem. Pismem z dnia 20 sierpnia 2012 r. Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki (...) Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) powiadomił powódkę L. B., że jej protest pozostawiono bez rozpatrzenia. Powódka w dniu 7 września 2012 r. złożyła skargę na pozostawienie bez rozpoznania protestu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K., który wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 r. oddalił skargę, sygn. akt III SA/Kr 1211/12.

Dowód: - akta sprawy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie o sygn. III SA/Kr 1211/12.

Pismem z dnia 20 stycznia 2016 r. z Departamentu (...) Programami Operacyjnymi Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) poinformowano powódkę, że w ramach wskazanego przez nią wniosku o dofinansowanie nie uzyskała dotacji, a zatem nie było w dyspozycji (...) przysługujących jej pieniędzy.

Dowód: - pismo z dnia 20 stycznia 2016 r. (k. 245).

Przy ustalaniu stanu faktycznego oparł się sąd na dokumentach prywatnych, które nie były kwestionowane co do ich prawdziwości i stanowiły dowód na okoliczność treści oświadczeń woli w nich stwierdzonych oraz na nie budzących wątpliwości dokumentach publicznych stanowiących dowód na okoliczności urzędowo w nich stwierdzonych. Oparł się nadto sąd na niepopadających we wzajemne sprzeczności zeznaniach świadków M. P. i I. R. oraz zeznaniach powódki. Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki w zakresie w jakim twierdziła, że szkolenia są organizowane przez

stronę pozwaną, albowiem jest to sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, tj. zeznaniami świadków oraz certyfikatu, z którego treści jednoznacznie wynika, kto szkolenie organizował.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o zwrócenie się do Związku (...) o udzielenie informacji na temat szkoleń organizowanych przez ten związek, a dotyczących projektów unijnych w latach 2011-2012, albowiem kwestia podmiotu organizującego szkolenia została ustalona zgodnie z twierdzeniami strony pozwanej na podstawie innych dowodów w sprawie - tj. certyfikatu udziału w szkoleniu i zeznań świadków.

Sąd zważył co następuje:

Powódka domagała się w niniejszej sprawie zapłaty odszkodowania. Roszczenie odszkodowawcze może przysługiwać z tytułu naruszenia przez sprawcę szkody obowiązków wynikających z uprzednio istniejącego stosunku zobowiązaniowego (tzw. odpowiedzialność kontraktowa) albo z naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa bez związku z jakimkolwiek wcześniej istniejącym stosunkiem zobowiązaniowym (tzw. odpowiedzialność deliktowa). Z powoływanej przez powódkę podstawy faktycznej pozwu można wywnioskować, że upatruje podstaw odpowiedzialności strony pozwanej w tym, że pomimo udziału w szkoleniach mających na celu przygotowanie do sporządzania dokumentacji niezbędnej do pozyskania środków z Unii Europejskiej, jej wniosek został odrzucony, toteż nie otrzymała dotacji celowej z Unii Europejskiej ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 na rozwój swojej działalności gospodarczej. W ocenie powódki strona pozwana nie wspierała jej merytorycznie w dostatecznym stopniu.

Argumentacja powódki nie zasługiwała na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że przedmiotowe szkolenie nie było organizowane przez stronę pozwaną, a Związek (...). Strona pozwana jedynie informowała powódkę o możliwości udziału w szkoleniu, jednak udzielenie takiej informacji nie skutkowało powstaniem jakiegokolwiek stosunku umownego między powódką a stroną pozwaną.

Uwzględnić nadto należy, że żaden podmiot (w szczególności strona pozwana), nie zobowiązywał się względem powódki, że po odbyciu szkolenia z pewnością otrzyma dotację, ani nie udzielał żadnych gwarancji w tym przedmiocie. Szkolenie miało charakter jedynie informacyjny. Jego celem było przekazanie uczestnikom wiedzy i umiejętności w zakresie ubiegania się o środki finansowe z Unii Europejskiej, ale nie zapewnienie uzyskania konkretnej dotacji. Co więcej, powódka w piśmie procesowym z dnia 23 maja 2016 r. (k. 278) podała, że przygotowanie wniosku zleciła firmie zewnętrznej, tak że nie przygotowywała sama wniosku w oparciu o informacje uzyskane podczas przedmiotowego szkolenia.

Mając na uwadze powyższe, brak jest podstaw do przyjęcia, że strona pozwana ponosi wobec powódki odpowiedzialność odszkodowawczą w myśl art. 471 i następnych k.c. gdyż na stronie pozwanej nie ciążyło zobowiązanie, którego naruszenie rodziłoby taką odpowiedzialność.

Istnienie odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu czynu niedozwolonego uzależnione jest od zaistnienia przesłanek w postaci: zdarzenia, z którym ustawa wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą określonej osoby, powstania szkody oraz związku przyczynowego normalnego pomiędzy tym zdarzeniem a powstałą szkodą (art. 415 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c.). Powoływane przez powódkę okoliczności dotyczące strony pozwanej nie pozwalają na stwierdzenie, aby miały miejsce zdarzenia, które składałyby się na czyn niedozwolony, za który odpowiedzialność wobec powódki ponosiłaby strona pozwana. Nie zostały wykazane przez powódkę żadne zachowania osób, za które strona pozwana ponosi odpowiedzialność, a które składałyby się na czyn niedozwolony. W szczególności – o czym już wyżej była mowa – organizatorem przedmiotowego szkolenia był Związek (...), a nie strona pozwana, a w konsekwencji to nie strona pozwana mogłaby ponosić odpowiedzialność za hipotetyczne nieprawidłowości mogące mieć miejsce w związku z tym szkoleniem. Z faktu bycia przez powódkę członkiem Cechu (...) w K. (do którego zadań należy m. in. udzielanie pomocy rzemieślnikom i reprezentacja interesów środowiska rzemieślniczego - art. 7 ust. 5 pkt 3-4 ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle, tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 1285 ze zm.), nie sposób wyprowadzić obowiązku strony pozwanej do doprowadzenia do uzyskania dotacji ze środków Unii Europejskiej przez powódkę. Toteż nie można zarzucić stronie pozwanej naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa. W konsekwencji powyższej

oceny przyjęć należy, że nie zaszło jakiegokolwiek zdarzenie, z którym wiązałyby się odpowiedzialność odszkodowawcza strony pozwanej.

Ponadto uwzględnić należy, że powódka upatrywała przyczyny szkody w fakcie nieotrzymania dotacji w kwocie 515000 zł w związku z rzekomo błędnymi wytycznymi przekazanymi na szkoleniu i brakiem wsparcia ze strony pozwanej. Szkolenie to miało jednak miejsce w okresie od 15 do 16 marca 2013 r., zaś powódka starała się o dotację w 2012 r. Zatem nie można mówić o istnieniu jakiegokolwiek związku przyczynowego pomiędzy przeprowadzeniem szkolenia a nieotrzymaniem przez powódkę dotacji, skoro szkolenie przeprowadzono już po odmowie przyznania powódce dotacji.

Mając powyższe na uwadze powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w pkt I sentencji na zasadzie wyżej powołanych przepisów.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II sentencji na zasadzie art. 102 k.p.c. uznając, że ujawniona w toku postępowania sytuacja majątkowa oraz zdrowotna powódki składa się na szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający odstąpienie od obciążania powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu wygrywającej stronie pozwanej.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, obejmujących wynagrodzenie ustalone według stawki minimalnej wraz z podatkiem od towarów i usług orzeczono w pkt III sentencji na zasadzie § 19 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 7 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).